

N:o 48.

Uppläst och godkänd hos Första Kammarén den 10 Maj 1871.

— — — — Andra Kammarén den 10 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående regleringen af utgifterna under Riks-statens **Sjunde Hufvudtitel.***

(Stats-Utskottets Utl. N:is 16, 40 och 61 samt Mem. N:o 43.)

S. A. K.

I afseende å Riks-statens *Sjunde* Hufvudtitel, innefattande anslagen till *Finans-departementet*, hafva vid innevarande riksmöte ifrågakommit de förändringar, som med iakttagande af den ordning, hvaruti anslagen äro i Riks-staten uppförda, här nedan omförmälas.

Departementets expedition.

1:o) För beredande åt hvardera af de tvänne vid Departementets expedition anställde *vaktmästare* af en löneförhöjning å 100 R:dr har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att det för bemälda expedition i nu gällande stat uppförda anslag, 38,200 R:dr, måtte förhöjas med 200 R:dr; Men då de nu för dessa vaktmästare bestämda löner synts Riksdagen utgöra fullt tillräcklig godtgörelse för det arbete, som af dem fordras, har Eders Kongl. Maj:ts förevarande förslag icke blifvit af Riksdagen bifallet.

Statskontoret med kronomagasinerna samt vägstaten i Falun.

2:o) Uti särskild, den 23 Februari innevarande år till Riksdagen af-låten, nådig proposition har Eders Kongl. Maj:t af anförda skäl föreslagit: att Kronans magasins- och bagerirörelse i landsorterna måtte vid innevarande års slut upphöra, och de därför afsedda tjenstebefattningar vid samma tidpunkt indragas;

Bih. till Riksd. Prot. 1871. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 8 Häft. 1

att i följd häraf Sjunde Hufvudtitelns anslag till Statskontoret med kronomagasinerna samt vågstaten i Falun, hvilket nu utgör 107,105 R:dr i penningar och 113,4 kubikfot oindelaspanmål, måtte minskas dels med 7,975 R:dr och 18,9 kubikfot spanmål, utgörande beloppet af de under nämnda anslag inbegripna affönningar för en del af berörda befattningar, nemligen för dem vid Norrköpings, Linköpings, Wadstena, Wisby, Torsebro, Malmö, Landskrona, Göteborgs, Carlstens och Lidköpings magasin, dels ock med ett äfven för magasinssstaten afsedt, men nu odisponeradt belopp af 1,130 R:dr, eller med tillhopa 9,105 R:dr i penningar och 18,9 kubikfot spanmål, till 98,000 R:dr i penningar och 94,5 kubikfot spanmål, eller, efter spanmålens förvandling i penningar à 2 R:dr 10 öre kubikfoten, till 98,198 R:dr 45 öre;

att de nuvarande innehafvarne af berörda till indragning föreslagna befattningar, som derå erhållit sådana konstitutorial, att de icke kunde skiljas från dem tillförsäkrade löneförmåner, måtte å Allmänna Indragningsstaten uppföras till åtnjutande under sin återstående lifstid af följande belopp, nemligen: förvaltaren vid Göteborgs kronomagasin, Löjtnanten V. A. Hedelius 750 R:dr, föreståndaren vid Göteborgs kronobageri, Bagaren R. Greiffe 300 R:dr, förvaltaren vid Carlstens kronomagasin, Öfveruppsyningsmannen vid Tullverket C. Engstedt 750 R:dr, förvaltaren vid Landskrona kronomagasin, f. d. Kapitenen J. G. Rundqvist 750 R:dr, förvaltaren vid Malmö kronomagasin G. Rydberg 750 R:dr, förvaltaren vid Torsebro kronomagasin S. D. Möller 750 R:dr, föreståndaren vid Christianstads f. d. kronobageri, Bagaren A. Landegren 250 R:dr, förvaltaren vid Wadstena kronomagasin G. Wallerstedt 700 R:dr och förvaltaren vid Wisby kronomagasin, Landtränmästaren M. F. Ihre 750 R:dr, med rättighet dessutom för Magasinsförvaltaren Wallerstedt att, efter frånträdande af nu åt honom upplåtna boställslägenhet, erhålla vanlig hyresersättning 50 R:dr, och med skyldighet för samtliga ofvan uppräknade personer att vara underkastade den jemkning i beloppen, som kunde blifva en följd deraf, att de, vid afgang från sina befattningar eller sedermera, komme för annan allmän tjänst i åtnjutande af löne- eller annan inkomst;

att deremot de för t. f. förvaltarne vid Upsala, Norrtelje, Nyköpings, Gripsholms, Calmar, Westerviks, Borgholms, Jönköpings, Ekesjö, Wexiö eller Helgevärma, Ystads, Halmstads, Warbergs, Mariestads, Örebro, Carlstads, Westerås, Falu, Hernösands, Frösö, Umeå och Luleå reservmagasin nu å Allmänna Indragningsstaten uppförda arfvodesbelopp, tillsammans 4,900 R:dr, måtte derifrån uteslutas.

I fråga om de för Kronans magasin- och bagerirörelse i landsorten hittills upplåtna byggnader, har Eders Kongl. Maj:t, som, uppå derom

gjord underdånig framställning, i nåder bifallit, att magasinet i Wisby må den 1 nästkommande Juli få för Gotlands försvarsverk öfvertagas af Arméförvaltningen, i nåder föreslagit Riksdagen:

dels att magasinsbyggnaderna i Norrköping och Malmö måtte med tillhörande tomter få i enlighet med framställda förslag af stadsfullmäktige i nämnda städer inlösas till de värden, som, icke understigande redan erbjudna 30,000 R:dr för det förra och 7,700 R:dr för det sednare, Eders Kongl. Maj:t, efter å egendomarne genom Öfverintendents-embetet anställd uppskattning, kunde finna godt bestämma;

dels ock att, då af öfriga kronomagasinerna en del voro inrymda i andra Kronans hus, eller dermed sammanbyggda, eller belägna inom områden för Kongl. slott, eller å boställsjord, eller, i följd af andra omständigheter, möjligen icke kunde utan olägenhet för Kronan afhändas, men dessa omständigheter ännu icke erhållit den utredning, som erfordrades för att afgöra, hvilka af ifrågavarande byggnader lämpligen kunde försälas, och hvilka åter borde fortfarande för Kronan bibehållas, Riksdagen ville bemyndiga Eders Kongl. Maj:t att, efter föregående värdering, få sälja dem bland dessa byggnader, emot hvilkas afhändande från Kronan hinder funnes icke möta.

Hvad Eders Kongl. Maj:t sålunda föreslagit har Riksdagen bifallit.

Postverket.

3:o) Jemte det Eders Kongl. Maj:t uti särskild, den 10 sistlidne Mars aflåten nådig proposition till Riksdagens granskning framlagt ett af Generalpoststyrelsen upprättadt förslag till postverkets utgiftsstaten för 1872 med de jemkningar, som Eders Kongl. Maj:t funnit deri böra vidtagas, har Eders Kongl. Maj:t meddelat, att — då upprättandet af en normalstat för postverket ansetts icke lämpligen böra ske förrän efter fastställandet af en allmän poststadga och det af Generalpoststyrelsen afgifna förslag till en sådan förordning, hvilket i anseende till de af sednast församlade Riksdag fattade beslut rörande de delar deraf, som genom nådiga propositionen den 31 Mars 1870 underställdes Riksdagens pröfning, måst i väsendtlig mån omarbetas, ännu icke hunnit fullständigt beredas till underdånig föredragning — det framlagda statsförslaget icke vore ämnadt att fastställas såsom normalstat för postverket, utan endast att reglera verkets utgifter under år 1872.

Postverkets stater för år 1871, sådana de af Eders Kongl. Maj:t blifvit i öfverensstämmelse med sednast församlade Riksdags beslut fastställda, sluta sig å en summa af 2,200,000 R:dr. Uti dessa stater hade Generalpoststyrelsen föreslagit åtskilliga förändringar, för hvilka i nådiga propo-

sitionen närmare redogöres, och skulle, enligt General-poststyrelsens förslag, postverkets utgiftsstaten för år 1872 uppgå till följande belopp, nemligen:

aflöningsstaten	R:dr 694,300: —
indragningsstaten	” 10,688: 50.
pensionsstaten	” 24,040: —
omkostnadsstaten	” 1,456,350: —
oförutsedda utgifter	” 30,000: —
afkortningar och restitutioner	” 14,621: 50.

Summa R:dr 2,230,000: —

eller samma belopp, hvartill postverkets inkomster för samma år blifvit beräknade.

Af den nådiga propositionen inhemtas vidare, att General-poststyrelsen uti särskild underdånig skrifvelse till Eders Kongl. Maj:t sedermera öfverlemnad en af Postmästaren i Gagnef Anders Johan Aschan gjord ansökning om afsked med pension och dervid af anförda skäl hemställt, huruvida icke billigheten funnes påkalla, att Aschan, då han beviljades nådigt afsked från postmästaretjensten i Gagnef, tillerkändes pension till belopp, motsvarande hans hittills åtnjutna lön 800 R:dr.

Som Eders Kongl. Maj:t, med afseende å hvad General-poststyrelsen anført rörande Postmästaren Aschans ansökning om pension, funnit godt för sin del bifalla, att bemälda postmästare måtte å pensionsstaten uppföras till åtnjutande från och med månaden näst efter den, hvarunder han erhöle afsked ur postverkets tjenst, af pension till belopp af 800 R:dr, så komme, med iakttagande häraf och af de förändringar Eders Kongl. Maj:t, på sätt i den nådiga propositionen förmäles, funnit sig böra i de af General-poststyrelsen föreslagna staterna vidtaga, äfvensom af den jemkning i beloppet af anslaget till afkortningar och restitutioner, som för slutsummans afjemnande erfordrades, de postverkets utgiftsstaten för år 1872, som Eders Kongl. Maj:t öfverlemnad till granskning jemväl af Riksdagen, att sluta sig på följande summor, nemligen:

aflöningsstaten	R:dr 690,150: —
indragningsstaten	” 14,188: 50.
pensionsstaten	” 24,840: —
omkostnadsstaten	” 1,456,850: —
oförutsedda utgifter.....	” 30,000: —
afkortningar och restitutioner	” 13,971: 50.

Summa R:dr 2,230,000: —

Hvad angår *beloppet* af den pension, Eders Kongl. Maj:t, på sätt nyss är nämndt, ansett böra å postverkets pensionsstat uppföras för Postmästaren

Aschan, har Riksdagen icke kunnat den nådiga propositionen bifalla. Ehuru Aschan, jemlikt de för civile embets- och tjenstemäns pensionering från allmänna indragningsstaten gällande grunder, icke är berättigad till pension, enär han endast på förordnande och tillsvidare innehar postmästare-tjensten i Gagnef, har Riksdagen visserligen på de af General-poststyrelsen anförda skäl funnit billigheten fordra, att Aschan må komma i åtnjutande af pension till ofvan föreslagna belopp; men då han, enligt meddelad uppgift, vid afskedstagandet är berättigad att från Civilstatens pensionsinrättning erhålla en årlig pension af 400 R:dr, har Riksdagen ansett det belopp, som bör å postverkets pensionsstat för Aschan uppföras, kunna inskränkas till en pensionsfyllnad å 400 R:dr, motsvarande skilnaden mellan hans nuvarande lön och pensionen från Civilstatens pensionsinrättning. Härigenom skulle postverkets pensionsstat, sådan den blifvit af Eders Kongl. Maj:t föreslagen, komma att minskas med 400 R:dr, hvilket belopp, för erhållande af samma slutsumma som finnes i statsförslaget upptagen, lämpligen torde kunna tilläggas anslaget till afkortningar och restitutioner; Och har Riksdagen i öfrigt godkänt de postverkets utgiftsstat, hvilka, slutande sig å en summa af 2,230,000 R:dr, blifvit, enligt hvad ofvan anförts, af Eders Kongl. Maj:t för Dess del gillade; varande i följd häraf postverkets kontanta anslag, *förslagsvis* beräknadt att af postmedeln direkte utgå, till enahanda belopp upptaget.

I sammanhang med förslaget till postverkets utgiftsstat har Eders Kongl. Maj:t behagat meddela, hurusom, — sedan sednaste Riksdag med anledning af Eders Kongl. Maj:ts nådiga proposition i ämnet bifallit, att till bestridande af kostnaderna för uppförande af nytt posthus finge af postverkets öfverskottsmedel för då »innevarande och de närmast derpå följande åren» disponeras ett belopp af högst 300,000 R:dr, emot det att den nu till posthus här i staden begagnade egendomen blefve till statsverket öfverlemnad för att användas på sätt Eders Kongl. Maj:t kunde finna godt bestämma, — General-poststyrelsen uti underdånig skrifvelse anført, att, derest Riksdagens berörda medgifvande borde tydas såsom icke afseende de medel, hvarmed enligt då under arbete varande bokslut för år 1869 postverkets inkomster öfverskjutit de med postförvaltningen förenade utgifter, utan dessa medel borde till Statskontoret levereras, den summa, som i följd deraf nu vore att till nämnda kontor aflemna, utgjorde 184,020 R:dr 11 öre, men att styrelsen ansett sig före vidtagande af den på styrelsen beroende åtgärd böra afvakta Eders Kongl. Maj:ts föreskrift i ämnet, i hvilket afseende styrelsen, med erinran hurusom, till följd af åtskilliga uppgifna förhållanden, både en icke obetydlig minskning i postverkets inkomster och en ännu mera väsendtlig tillökning i verkets utgifter vore under

de närmast förestående åren att emotse, hemställt om vidtagande af sådana åtgärder, hvarigenom ifrågavarande medel kunde blifva för den nya postbyggnaden disponibla. Vid pröfning häraf hade Eders Kongl. Maj:t väl funnit, att, — då Riksdagen på grund af yttrad öfvertygelse, att ett nytt, rymligare och på ett mera tidsenligt sätt inrättadt posthus i hufvudstaden vore af verkligt behof påkalladt, medgifvit, att den för en sådan byggnads uppförande erforderliga kostnad finge inom ett visst maximibelopp bestridas af postverkets öfverskottsmedel, och det icke funnes någon anledning antaga det Riksdagens mening varit att uppförandet af ifrågavarande, för brevexlingens behöriga besörjande i hög grad behöfliga byggnad skulle mer än nödigt fördröjas, — äfven ofvan omförmälda 184,020 R:dr 11 öre borde anses tillhöra de medel, som varit af Riksdagen afsedda att för bekostande af posthusbyggnaden användas, men, för den händelse denna uppfattning af Riksdagens afsigt skulle befinnas icke vara riktig, hade Eders Kongl. Maj:t icke velat i ämnet gifva någon föreskrift, innan Riksdagen haft tillfälle att deruti sig yttra.

Vid behandling af detta ärende har Riksdagen medgifvit, att postverkets öfverskottsmedel för år 1869 må för den nya, till en kostnad af högst 300,000 R:dr beräknade posthusbyggnaden i hufvudstaden få disponeras.

Telegrafverket.

4:o) Då vid den utveckling och betydighet, telegrafverket numera ernått, något egentligt skäl synts icke vara för handen att för detta verk, som bland rikets embetsverk vore de enda, med hvars stat Riksdagen hittills icke tagit befattning, fortfarande bibehålla ett sådant undantagsförhållande, har Eders Kongl. Maj:t nu föreslagit uppförande i Riksstaten äfven af berörda verks inkomster och utgifter; och, jemte det Eders Kongl. Maj:t i sådant afseende vid beräkning af statsverkets tillgångar upptagit *telegrafverkets inkomster*, under benämning *telegrafmedel*, till ett belopp af 740,000 R:dr, har Eders Kongl. Maj:t under Sjunde Hufvudtiteln föreslagit, att Riksdagen, med godkännande af de *telegrafverkets utgiftsstaten*, som, enligt hvad ett den nådiga propositionen om statsverkets tillstånd och behof bilagdt statsråds-protokoll öfver finansärenden utvisade, Eders Kongl. Maj:t för sin del gillat och hvilkas slutsumma uppgick till 689,500 R:dr, måtte för nämnda verk uppföra ett *reservationsanslag* till förstberörda belopp, 740,000 R:dr, att omedelbart utgå af telegrafmedlen, samt derjemte medgifva, dels att de *öfverskott*, som å samma medel möjligen kunde uppstå, måtte af Eders Kongl. Maj:t för telegrafverkets behof disponeras och dels att till bestridande af sådana telegrafverkets oförutsedda utgifter, som för uppfyllande af *traktatsenliga* förbindelser kunde erfordras, Eders

Kongl. Maj:t måtte, i händelse verkets egna medel dertill icke lemnade tillgång, ega att i Riksgälds-kontoret utbekomma förskott till belopp af högst 150,000 R:dr.

I afseende å det anslag, som, i händelse förslaget om telegrafverkets upptagande i Riks-staten vunne Riksdagens bifall, borde för samma verk uppföras, hade, enligt hvad af statsråds-protokollet inhemtats, Eders Kongl. Maj:ts nådiga uppmärksamhet fästats derpå, att utöfver utgiftsstaternas nyssnämnda slutsumma, 689,500 R:dr, medel borde finnas till Eders Kongl. Maj:ts disposition för telegrafnätets utsträckning och förbättring äfvensom för andra ej i staten upptagna utgifter för telegrafverkets behof; och då telegrafmedlen icke kunnat beräknas högre än till 740,000 R:dr, funnos således de medel, som i berörda hänseende skulle för år 1872 kunna utan anlitande af andra statsverkets tillgångar anvisas, icke utgöra mer än 50,500 R:dr. Häraf äfvensom af de enahanda medel, hvilka för de efter 1872 följande åren kunde blifva tillgängliga, komme emellertid en väsendtlig del att tagas i anspråk för det af Telegraf-styrelsen redan förut anmälda behofvet af en ny undervattenskabel för bibehållande af den viktiga telegrafförbindelsen med Gotland, såsom bidrag hvartill vore ifrågasatt anvisande från handels- och sjöfartsfonden af ett förskott å 110,000 R:dr, emot skyldighet för telegrafverket att årligen, i den mån verkets vinstmedel dertill lemnade tillgång, återbetala något visst belopp af förskottet. Ringa som de medel, hvilka efter bestridande af telegrafverkets utgifter enligt stat återstodo af dess beräknade inkomster, voro för verkets ändamålsenliga utveckling, måste de efter afdrag af nyssberörda årliga utbetalning till handels- och sjöfartsfonden blifva för ändamålet ännu otillräckligare, hvarföre Eders Kongl. Maj:t ansett det vara alldeles nödvändigt, att jemte ifrågavarande medel äfven de inkomster, som möjligen utöfver beräkningen kunde till telegrafverket ingå, fortfarande finge förblifva till Eders Kongl. Maj:ts disposition för verkets behof, på samma sätt som redan länge egt rum i afseende på öfverskottens å fyr- och båkmedlen användande för lots- och fyrinrättningen.

Hvad telegrafverkets aflöningsstater och allmänna omkostnader beträffar, väcktes vid 1867 års statsrevision fråga om detta verks förening med postverket. Revisorerna hemställde nemligen uti sin berättelse, huruvida icke tidpunkten vore inne för åstadkommande af en utredning utaf fördelarne och olägenheterna af post- och telegrafverkens förening under en gemensam styrelse. Uti häröfver afgifvet utlåtande hade Telegrafstyrelsen af anförda skäl afstyrkt en dylik åtgärd, hvaremot General-poststyrelsen uti sitt utlåtande i ämnet anført flera skäl till stöd för en sådan förening, hvarjemte styrelsen, som, för att kunna hemta någon ledning för

bedömandet af denna fråga utaf erfarenheten i andra länder, begärt upplysningar i ämnet af vederbörande embetsmyndigheter i de länder, der förvaltningen af telegrafinrättningen är förenad med postverket, vid ofvan nämnda utlåtande bifogat de yttranden, som med anledning häraf blifvit afgifna dels af Norska Regeringens Marin- och Postdepartement, dels af General-postdirektören i Danmark och dels slutligen af Preussiska Generalpostamtet.

I anledning af Revisorernas berörda framställning, anhöll Riksdagen uti underdånig skrifvelse den 13 Maj 1868, bland annat, att Eders Kongl. Maj:t, efter föregången utredning af fördelar och olägenheter af post- och telegrafverkens förening under en gemensam styrelse och i sammanhang med pröfning och fastställelse af ifrågasatt ny poststadga, täcktes för Riksdagen framlägga förslag till normalstat för postverket, hvilken stat, för den händelse en sammanslagning af de båda institutionerna befunnes fördelaktig, äfven borde omfatta telegrafverket, samt att, intill dess en sådan normalstat kunde varda slutligen fastställd, embeten och tjänster vid ifrågasvarande embetsverk måtte endast på förordnande och tillsvidare tillsättas.

Sedan cheferna för post- och telegrafverken häröfver på nådig befallning afgifvit utlåtande, har Eders Kongl. Maj:t den 22 December 1869 till pröfning förehaft detta ärende och dervid, i betraktande af hvad i berörda utlåtande blifvit yttradt, och då dertill komme, att göromålen inom de båda verken icke vore af beskaffenhet att, för att skötas med tillbörlig enhet och kraft, ovilkorligen erfordra en gemensam styrelse; att det samband, som emellan dessa båda verk borde förefinnas, lämpligast och bäst ordnades derigenom, att desamma lydte under ett och samma regeringsdepartement; att genom en sammanslagning af de båda styrelserna någon afsevärd besparing i utgifter icke stode att vinna; och slutligen att i allt fall tidpunkten för en dylik åtgärd nu syntes vara mindre lämplig, då isynnerhet postverket stode under en utveckling, som ovilkorligen kräfde en chefs odelade uppmärksamhet åt dess angelägenheter, funnit någon annan åtgärd i anledning af Riksdagens förevarande framställning icke för det dåvarande böra ega rum, än att å de orter, der båda styrelserna funne sådant lämpligt, befattningarne såsom postexpeditör och telegrafstationsföreståndare, vid inträffande ledighet, hos samma person förenades.

Emellertid har Riksdagen, som för sin del vidhåller de åsigter, hvilka legat till grund för 1868 års Riksdags ofvanberörda framställning, ansett sig vid detta tillfälle böra återupptaga frågan om post- och telegrafverkens förening under gemensam förvaltning.

De

De yttranden, som blifvit meddelade af vederbörande embetsmyndigheter i Norge, Danmark och Preussen, jemförda med General-poststyrelsens och dess chefs ofvanberörda utlåtanden, innebära, enligt Riksdagens åsigt, giltiga bevis för lämpligheten af en sådan förening, hvaremot de skäl, som af chefen för Telegrafstyrelsen blifvit till stöd för en motsatt åsigt anförda, syntes Riksdagen icke kunna tillerkännas någon afgörande vikt. Bemålde chef yttrar, bland annat »att från förhållandena i främmande länder något stöd icke syntes vara att hemta för en förening af de begge embetsverken.» Härvid torde böra bemärkas, att åtminstone i Preussen, hvars telegrafväsende, innan det uppgick i det Nordtyska förbundets, vunnit en ojemförligt större utveckling i afseende på stationer, personal och göromål än inom vårt land ännu på lång tid kan vara att emotse, en förening af Post- och Telegrafverken visat sig vara ändamålsenlig, samt att, på sätt det Preussiska Generalpostamtet upplyst, oaktadt den delning af styrelsen, som numera blifvit en följd af den Nordtyska förbundsorfattningen, sammanslagning af post- och telegrafstationer ännu eger rum. Sålunda lemna förhållandena i Preussen och dess Generalpostamts ofvan åberopade skrifvelse de kraftigaste bevisen för fördelarne af en för Post- och Telegrafverken gemensam förvaltning.

Vidare har blifvit anfördt, »att vid bildandet af den svenska Telegrafstyrelsen den största inskränkning i tjenstemannapersonalen egt rum» och »att styrelsen hyste den öfvertygelsen, att en sammanslagning af de begge embetsverkens styrelse hvarken skall medföra besparing för Staten eller underlätta ärendenas skötande». Riksdagen åter är af den åsigt att genom den ifrågasatta föreningen en inskränkning i tjenstemännens antal inom de båda verkens styrelse måste kunna åstadkommas, hvilket synes framgå såväl deraf att inom Post- och Telegrafstyrelsernas kansli- och kameralafdelningar flere tjenstemän innehafva befattningar äfven inom andra embetsverk, som äfven deraf att sådana göromål, hvilka tillhöra förrådsförvaltare, registrator, kamererare, kassör m. fl., icke nödvändigt växa i aritmetiskt förhållande till antalet personer, med hvilka de i tjensteutöfningen komma i beröring. En minskning i göromålen skulle äfven blifva en följd af sammanslagningen och den deraf uppkommande inskränkning i antalet stationer, då derigenom expeditionernas antal komme att förminskas.

Beträffande frågan om lämpligheten af telegrafstations förening med postanstalt har Telegrafstyrelsen anført, »att, enär på en telegrafstation af något slags betydighet tjenstemännens tid är ständigt upptagen af tjenstebestyr, som icke i ringaste mån få eftersättas för främmande göromål, en dylik stations förening med ett postkontor, i stället för att kunna åstad-

komma någon besparing medelst indragning af en eller annan tjenst, tvärtom skulle genom det samtida skötandet af fullkomligt olikartade ärenden, för hvilket tillräcklig tid saknades, skadligt inverka på handläggning af dem alla.» Det allmänt kända förhållande, att flere telegraftjenstemän äro sosselsatta med andra dels offentliga dels enskilda tjänster och bestyr, har föranledt Riksdagen antaga, att tjenstemännens antal på åtskilliga stationer är större än behofvet kräfver. Att tjenstgöringen icke öfverallt tager tjenstemännens hela tid i anspråk synes äfven framgå af följande ur Telegrafstyrelsens berättelse för år 1869 hemtade uppgifter. Utaf samtliga 114 stationer hade endast 54 afsändt 3,000 telegrafexpeditioner och derutöfver, samt endast 35 afsändt öfver 6,000. Vid Dalarö med en tjensteman, som tillika är postföreståndare och hvars tjenstgöring hufvudsakligen är inskränkt till sommartiden, hade expedierats 2,251 telegram under det att vid Södertelje med 2 tjenstemän expedierats

.....	2,862 telegram	
vid Arboga med 1 tjensteman expedierats	2,834 „
„ Umeå „ 2 „ „	8,726 „
„ Skelefteå „ 3 „ „	9,088 „
„ Hernösand „ 3 „ „	16,744 „
„ Örebro „ 4 „ „	11,990 „

Det torde sålunda med visshet kunna antagas, att genom Post- och Telegrafverkens förening en betydlig minskning i tjenstemännens antal kan åvägabringas icke allenast å de orter, der både post- och telegrafgöromålen utan olägenhet kunna bestridas af en person, utan jemväl å sådana, der båda verken af en eller annan anledning behöfde flera tjenstemän, utan att dessa äro i tjensten fullt upptagna. Äfven om billigheten påkallar, att för den gemensamma post- och telegraftjenstemannen aflöningen fastställles till något högre belopp, än någondera af de särskilda befattningarnes innehafvare förut åtnjutit, bör det dock alltid anses fördelaktigare, att tjenstgöringen bestrides af ett mindre antal personer, hvilka deraf hemta tillräckliga medel till sitt uppehälle, än att göromålen fördelas på flera personer, af hvilka icke någon kan aflönas så, att han deraf eger sin fulla bergning. Härtill kommer, att risken för kassabalanser måste aftaga i den mån uppbördsministrarnas antal förminskas, men att å andra sidan kontrollen öfver tvänne olika verks kassor hos en och samma tjensteman lærer vara ofullständig, så vida icke båda dessa verk hafva gemensam öfverstyrelse och bokföring. Dessutom torde antagandet af gemensamma tjenstemän för Post- och Telegrafverken icke vinna önskvärd tillämpning med mindre öfverstyrelsen blifver gemensam, till exempel hvarå må anföras, att hittills sådan gemensamhet eger rum endast i Åmål och vid Dalarö.

Genom båda verkens förening skulle således, enligt Riksdagens tanke, en betydlig besparing i många afseenden kunna vinnas, hvilket Riksdagen hvad *Telegrafverket beträffar*, ansett så mycket angelägnare att här framhålla, som Telegrafstyrelsen uttalat den åsigt, att detta verk icke hade till uppgift att förvärfva öfverskottsmedel åt statskassan, — ett mål, hvilket tvärtom synes Riksdagen vara väl värdt att eftersträfvä, och, med den utveckling Telegrafverket numera hunnit, snart kunna uppnås.

Frågan om Post- och Telegrafverkens förening synes derföre böra komma under förnyad omröstning, på det att, om föreningen af de båda verken vinner godkännande, ett organisationsförslag i detta syfte måtte utarbetas.

Då Riksdagen af denna anledning ansett aflönings- och utgiftsstat särskildt för Telegrafverket för närvarande icke böra bestämmas, har Riksdagen alltså icke heller ingått i någon detaljerad granskning af de nu framlagda statsförslagen.

På grund af hvad sålunda förekommit och då Riksdagen funnit det af Eders Kongl. Maj:t begärda kreditiv för sådana oförutsedda utgifter, som för uppfyllande af traktatsenliga förbindelser kunna uppstå, vara för ändamålet behöfligt, har Riksdagen, med godkännande af Eders Kongl. Maj:ts nådiga förslag om upptagande i Riks-staten af Telegrafverkets inkomster och utgifter, ansett sig för närvarande icke böra bifalla det af Eders Kongl. Maj:t framlagda nådiga förslag till utgiftsstat för Telegrafverket, men till Eders Kongl. Maj:ts disposition för nämnda verk under Sjunde Hufvudtiteln uppfört ett reservationsanslag af 740,000 R:dr, att omedelbart utgå af telegrafmedlen; hvarjemte Riksdagen medgifvit, att de öfverskott, som å samma medel möjligen kunna uppstå, må af Eders Kongl. Maj:t för Telegrafverkets behof disponeras; och att till bestridande af sådana Telegrafverkets oförutsedda utgifter, som för uppfyllande af traktatsenliga förbindelser kunna erfordras, Eders Kongl. Maj:t må, i händelse verkets egna medel dertill icke lemna tillgång, ega att i Riksgälds-kontoret utbekomma förskott till belopp af högst 150,000 R:dr; anhållande i sammanhang härmed Riksdagen i underdånighet, att Eders Kongl. Maj:t täcktes taga frågan om Post- och Telegrafverkens förening under förnyad ompröfning samt för Riksdagen framlägga det förslag, som af frågans utredning kan föranledas.

Tullverket.

5:o) Uti en den 2 nästlidne Januari ingifven underdånig skrifvelse hade, på sätt det den nådiga propositionen angående statsverkets tillstånd och behof bilagda statsråds-protokoll öfver finansärenden gifver vid handen,

General-tullstyrelsen afgifvit förslag till de ändringar eller tillägg i Tullverkets normal aflöningsstat och öfriga för år 1871 fastställda utgiftsstater, hvartill en vexlande handelsrörelse och andra på frågan inverkan omständigheter funnits böra vid reglerandet af Tullverkets utgifter för år 1872 gifva anledning; och hade styrelsen i sådant afseende öfverlemnadt dels ett statsregleringsförslag, dels ett förslag till ändring af vissa §§ i tullstadgan; åsyftande detta sednare förslag en sådan förändring af de från äldre bevakningsanordningar kvarvarande inloppstullkamrarne till Stockholm och inloppsstationerna till Nyköping, Norrköping, Söderköping, Uddevalla och Kongelf, att den derstädes anställda fasta bevakningspersonalen skulle utbytas emot en mera rörlig, hvilken, jemte den egentliga kustbevakningen, kunde på ett för sjöfarten mindre betungande, men under numera förändrade förhållanden för Tullverket tillräckligt betryggande sätt utöfva nödiga kontroller mot missbruk.

Under förutsättning af nådigt bifall härtill hade styrelsen föreslagit, att ej mindre de vid inloppstullkamrarne Dalarö, Sandhamn och Furusund nu varande tullinspektorsbefattningar, utan ock den ena af de tvänne för Stockholms skärgård i staten upptagna bevakningskontrollörsbefattningar med de till denne kontrollörs biträde hörande tre jaktbåtsmän, en jaktuppsyningsman med sina två jaktbåtsmän, äfvensom två roddare vid Furusund måtte indragas, samt såväl vid nämnda inloppsstationer som vid kustbevakningen i öfrigt de enligt statsregleringsförslaget erforderliga öfver- och underbetjente åläggas den förändrade tjenstgöring, som af tullstadgans förändring blefve en gifven följd, samt tilldelas de i statsregleringsförslaget utförda aflöningsförmåner; genom hvilka förändringar indragningsstaten väl skulle komma att ökas med 4,800 R:dr, men aflöningsstaten deremot minskas med 2,700 R:dr, hvadan kostnaderna för statsverket skulle komma att för det närvarande ökas med 2,100 R:dr.

I fråga om tullstationen Häfringe, som vore inloppsort såväl till Nyköping som till Norrköping och hvarest vid nuvarande öfveruppsyningsmans afgang skulle, i stället för honom, anställas en uppsyningsman, hade General-tullstyrelsen, under åberopande af hvad om förändrade åligganden blifvit rörande inloppstullkamrarne till Stockholm föreslaget, hemställt, att enahanda förändring måtte vidtagas vid Häfringe, hvarigenom nu utgående aflöningsbelopp vid stationen komme att förhöjas med 300 R:dr.

Vidare hade General-tullstyrelsen af anförda skäl hemställt, att en kustroddaresyssla i Göteborgs tullkammaredistrikt och en vaktmästaresyssla vid Kalfsund inom samma distrikt måtte vid innehafvarnes afgang eller frivilliga öfverflyttande på indragningsstat indragas, hvarigenom en besparing af tillhoppa 1,100 R:dr skulle på aflöningsstaten åstadkommas.

Likaledes hade styrelsen föreslagit, att den stationära tullbevakningen vid Hättan måtte indragas och ersättas med en uteslutande rörlig sjöbevakning af en kustvakt med 500 R:dr i ordinarie lön, 200 R:dr i tjänstgöringspenningar och 200 R:dr såsom båtlega samt två kustroddare med 350 R:dr i lön och 150 R:dr i tjänstgöringspenningar hvardera, eller tillhopa 1,900 R:dr, med åliggande för dessa, att å ankommande fartyg, utan deras uppehållande genom anläggning vid land, verkställa erforderliga undersöknings- och kontrollåtgärder; varande härvid af styrelsen upplyst, att af de i staten uppförda sysslorna så väl öfveruppsyningsmansbefattningen som vaktmästare-tjensten för närvarande vore lediga samt höllos otillsatta, i följd hvaraf och enär nu på platsen anställda två roddare kunde såsom kustroddare fortfarande användas, så att någon öfverflyttning på indragningsstaten icke blefve behöflig, en besparing i Tullverkets utgifter af 600 R:dr, motsvarande skillnaden emellan sistberörda belopp och den nu för stationen Hättan till 2,500 R:dr i staten upptagna aflöning, kunde åstadkommas.

Under åberopande af den betydande tillväxt trafiken i Malmö de sednare åren vunnit och derpå beroende ökning i såväl tjenstebestyren som uppbörden vid tullkammaren derstädes, och med erinran, hurusom enligt gällande bestämmelser tullförvaltaren åläge att ansvara för göromålens i packhuset handhafvande, oaktadt uppbördens indrifning och kassaräkenskapernas uppgörande icke lemnade honom någon tid öfrig för öfvervakande af inkommande varors behandling i packhuset, hade bemälde tullkammare föreslagit tillsättande af en packhusinspektör med egen ansvarighet för packhusgöromålen, dervid biträdd, utom, såsom förut, af bokhållaren, jemväl af två bland kammarskrifvarne vid tullkammaren, äfvensom af den i packhuset anställde uppsyningsman, mot det att nu å tullkammarens stat upptagna nederlagsinspektors- och öfveruppsyningsmanssysslor indrogos, och med skyldighet för kontrollören, hvilken för närvarande hade hufvudbestyret med packhusgöromålen, men genom en sådan ny anordning finge återgå till sin egentliga befattning i tullkammaren, att derefter tillika handhafva nederlagsinspektörens åligganden; hvarförutom tullkammaren ifrågasatt, om ej, då den jemna tillsyn, som den yttre tullbevakningen fordrade å en så lifligt trafikerad gränsort som Malmö, icke kunde af tullförvaltaren med erforderlig noggrannhet utöfvas, åt hamnbevakningsinspektören, som ansågs böra benämnas »tullbevakningsinspektör», borde uppdragas att denna tillsyn på eget ansvar handhafva.

Instämmande häruti hade distriktschefen tillstyrkt, att för en packhusinspektör i Malmö måtte i 1872 års stat uppföras dels såsom ordinarie lön 3,000 R:dr och dels såsom tjänstgöringspenningar 2,000 R:dr, eller en aflöning tillhopa af 5,000 R:dr, samt derjemte, att den åt tullförvaltaren

nu anslagna båtlega, 100 R:dr, finge i stället tilldelas hamnbevakningsinspektoren.

General-tullstyrelsen hade af anförda skäl i underdånighet tillstyrkt de af tullkammaren och distriktschefen ifrågasatta förändringar, att vidtaga i mån som nuvarande nederlagsinspektör och öfveruppsyningsman afginge eller funnos villige att låta sig på indragningsstat öfverflyttas; hvarjemte och då genom lämplig befunnen utvidgning af bevakningsområdena en af de inom Malmö tullkammaredistrikt stationerade kustsergeanter till häst kunde umbäras, styrelsen föreslagit, att en sådan syssla måtte vid någon kustsergeants till häst inom Malmö fördelning blifvande afgång eller förflyttning med eget begifvande på indragningsstat blifva indragen, hvarigenom komme att på aflöningsstaten besparas 1,350 R:dr.

Sedan Eders Kongl. Maj:t den 10 Juni nästlidna år förunnat staden Cimbrishamn allmän stapelfrihet, under vilkor af upplåtande åt Tullverket af de för tullförvaltningen erforderliga lägenheter och inventarier m. m., hade, på det att staden måtte omedelbart efter det sådant blifvit fullgjordt kunna af förmånen komma i åtnjutande, General-tullstyrelsen funnit sig nu böra föreslå den tullkammarepersonal och den aflöning för samma personal, som ansåges behöffig; och hade styrelsen i sådant afseende hemställt, att den förra måtte bestämmas till en tullförvaltare och en vaktmästare, af hvilken sistnämnde, utom öfriga åligganden, attesteringen af inkommande varors packhusbehandling skulle fullgöras, och att aflöningen måtte fastställas för tullförvaltaren till:

ordinarie lön	1,500 R:dr
tjenstgöringspenningar	500 »
båtlega	100 »
	<u>2,100: —</u>

och för vaktmästaren till:

ordinarie lön	400 R:dr
tjenstgöringspenningar	300 »
	<u>700: —</u>

Anförande styrelsen vidare, att, derest behöfvat framdeles fordrade anställande af en uppsyningsman, hvilken berörda attesteringskyldighet då komme att åligga, tjenstgöringspenningarne för vaktmästaren borde ned-sättas till 200 R:dr och denne följaktligen vara pligtig att en sådan ned-sättning sig underkasta.

Härförutom har General-tullstyrelsen hemställt, att en sådan ny bevakningsanordning, som här ofvan omförmälts i afseende på inloppstullkamrarne till Stockholm samt den för Nyköping och Norrköping gemensamma inloppsstationen Häfringe, äfven måtte med ingången af år 1872 få vidtagas vid Arkö under tullkammaren i Norrköping lydande tullstation, samt att samtidigt en derstädes ledighållen vaktmästaresyssla måtte defi-

nitivt indragas, hvarigenom den tillökning af 700 R:dr, som den nya regleringen eljest skulle medfört i aflöningsstaten, komme att nedsättas till 100 R:dr.

I afseende å den inom Mems tullkammaredistrikt belägna inloppsstationen Baresund hade styrelsen åberopat endast hvad nyss om Arkö och förut om större delen öfriga inloppsorter blifvit, med hänsyn till förändring i tjänstgöring och aflöning derstädes, anfördt, genom hvilken förändrings tillämpning äfven vid Baresund utgifterna vid denna station komme att höjas med 600 R:dr.

Styrelsen hade vidare ansett sig böra tillstyrka bifall å en af den under tullkammaren i Mem lydande jaktuppsyningsman gjord och af tullkammaren understödd ansökning om förhöjning till 300 R:dr af hans nu med 200 R:dr utgående jaktlega; och skulle härigenom en tillökning af 100 R:dr i aflöningsstaten uppkomma.

Beträffande en af tullinspektionen i Arvika gjord framställning om allt visitations- och förtullningsbestyrns inskränkande till Charlottenbergs tullstation i fråga om gods och effekter, som, destinerade dit eller till Arvika, ankomme med jernbantåg från Norge, hade styrelsen funnit detta förslag fullt lämpligt och ändamålsenligt samt hemställt att, med bifall dertill, i nåder måtte förordnas, att tullkontrollörs- och vaktmästaretjänsterna i Arvika skulle indragas vid nuvarande kontrollörens afgang eller öfverflyttning med eget begifvande på indragningsstat, att derefter i Arvika endast måtte anställas en tullkammareföreståndare med 200 R:dr årligt arfvode samt att en ny vaktmästaresyssla skulle inrättas vid Charlottenberg med ordinarie lön af 400 R:dr och tjänstgöringspenningar 200 R:dr, hvarigenom en besparing af 1,950 R:dr å aflöningsstaten för tullkammaredistriktet uppkomme.

Hvad anginge den egentliga eller rörliga kontrollbevakningen mot Norska gränsen, som bestode af två bevakningskontrollörer med dem underlydande tillhopa 14 gränsridare, hade styrelsen slutligen på anförda skäl hemställt att, vid den enes af nämnda bevakningskontrollörer afgang eller frivilliga öfverflyttning på indragningsstat, en af dessa sysslor skulle indragas och aflöningen för den andre höjas, den ordinarie lönen från 800 till 1,200 R:dr, tjänstgöringspenningarne från 100 till 300 R:dr och resekostnadsersättningen från 300 till 500 R:dr; uppkommande ändock genom inbesparingen af lönebeloppen för den indragna kontrollörstjänsten en ytterligare minskning af 400 R:dr å utgifterna på aflöningsstaten.

I följd af hvad sålunda blifvit af General-tullstyrelsen föreslaget skulle aflöningsstaten komma att minskas med 5,900 R:dr och dess slutsumma, som för år 1871 upptagits till ett bruttobelopp af 1,339,515 R:dr, således

att nedgå till 1,333,615: —
 men härförutom hade man att nu likasom vid föregående
 statsregleringstillfällen beräkna besparingar i ordinarie aflö-
 ningsnormalstaten,

dels till följd af åtskilliga nuvarande tjenstinnehafvares
 förklarande att de önskade bibehållas vid sina enligt 1868
 års stat egande löneförmåner, hvilka besparingar, såvidt de nu
 kunnat utrönas, komme att för år 1872 uppgå till 35,182: 50.

och dels till följd deraf att innehafvarne
 af sådana tjenester, som, enligt det af styrelsen
 nu ingifna förslaget till 1872 års stat, skulle vid
 blifvande ledigheter eller af annan förutsatt an-
 ledning ersättas med andra befattningar, för hvilka
 högre eller nya löner voro i normalstaten upp-
 tagna, komme att, så länge de vid tjensterna
 kvarstodo, uppbära endast den för dem i 1868
 och 1871 års stater bestämda aflöning, hvilken
 besparing kunde för år 1872 beräknas till 6,450: — 41,632: 50.
 så att verkliga behovet för de i 1872 års stat uppförda
 sysslor blefve inskränkt till R:dr 1,291,982: 50.

Deremot måste äfvenledes nu likasom vid sednaste statsregleringen
 anslås särskilda belopp på öfvergångsaflöningssat

dels åt de embets- och tjenstemän samt betjente, hvilkas befattningar
 skulle vid blifvande ledigheter indragas och för hvilka aflöningssaten för
 år 1872 icke upptog några lönebelopp — utöfver belöpande uppbördsprovi-
 sion, der sådan eger rum — dessa särskilda aflöningar tillhoppa 35,400: —

och dels åt innehafvarne af sådana tjenester, hvilka vid
 blifvande ledigheter skulle utbytas mot andra befattningar med
 lägre löneförmåner och hvilka löneskilnadsbelopp blifvit för år
 1872 beräknade till sammanlagdt 19,830: —

Kommande sålunda för öfvergångsaflöningssaten att er-
 fordras R:dr 55,230: —

För tillhandahållande af den uppbördsprovision, som fortfarande borde
 utgå till de embets- och tjenstemän samt betjente, hvilka förklarar sig icke
 vilja ingå på 1869 års stat eller voro pligtige att åtnöjas med den i 1868
 års stat bestämda aflöning, och för hvilken provision, efter det medeltal
 deraf för åren 1862—1866, som tillförene lagts till grund för dess beräk-
 nande, skulle för den ännu kvarvarande tullpersonalen, som borde sådan
 aflöning

afflöning åtnjuta, erfordras 58,571 R:dr, hade, med afseende å nu, likasom förut skett, påräknad afgang bland denna personal före och under 1872, styrelsen ansett sig kunna för sistnämnda år upptaga detta anslag till ett belopp af endast 50,000 R:dr.

Med iakttagande vid beräkning af behofven för ålderstilläggs- samt indragnings- och pensionsstaterna af den vid 1870 års statsreglering följda grund, nemligen att dervid icke taga hänsyn till de belopp, hvartill anslagen därför varit förslagsvis beräknade och blifvit beviljade för det år, då statsregleringen skedde, hvilka belopp, såsom uppgifna så långt före det år de afsågo, icke kunnat ega önskvärd noggrannhet, utan till dem, som vid samma års ingång funnits verkliga hafva varit behöfliga, sedan dervid gjorts de afdrag, hvartill redan skedda eller förväntade förändringar funnits gifva anledning, hade till utgifterna på dessa stater visat sig erfordras i runda tal följande belopp:

för ålderstilläggsstaten	88,000: —
» indragningsstaten	92,400: —
» pensionsstaten för afskedade tjänstemän och betjente	197,000: —
» pensionsstaterna för afflidne tjänstemäns och betjentes i fattigdom efterlemnade enkor och barn	31,800: —

Beträffande sedermera den egentliga omkostnadsstaten med dess särskilda anslagsposter, hade anledning icke förekommit att föreslå andra belopp än de, som blifvit för år 1871 beviljade; dock hade styrelsen hemställt, att den till »diverse utgifter» anvisade förslagssumman af 10,046 R:dr 50 öre måtte för jemnande af hela utgiftsstatens slutsumma förhöjas till 10,087 R:dr 50 öre.

Utgiftsstaterna för år 1872, sådana de af styrelsen föreslagits, skulle alltså bestiga sig till följande summor, nemligen:

Ordinarie aflöningsstaten	1,333,615: —	
efter afdrag å derå beräknade besparingar	41,632: 50.	1,291,982: 50.
Öfvergångsaflöningsstaten		55,230: —
Dito	uppbördsprovision, förslagsanslag	50,000: —
Ålderstilläggsstaten, förslagsanslag		88,000: —
Indragningsstaten, förslagsanslag		92,400: —
Pensionsstaten för afskedade tjänstemän och betjente, förslagsanslag		197,000: —
Pensionsstaterna för afflidne tjänstemäns och betjentes i fattigdom efterlemnade enkor och barn, förslagsanslag		31,800: —
Omkostnadsstaten		173,587: 50.
deraf 99,337 R:dr 50 öre äro förslagsanslag.		

Summa R:dr 1,980,000: —

Beträffande först de af General-tullstyrelsen, i sammanhang med frågan om att den inkommande fartyg hittills åliggande förpligtelse att vid inloppsstationerna anlöpa och undergå visitation skulle utbytas emot skyldighet för tullbetjeningen att gå ombord å de förbiseglande fartygen för att såsom medföljande bevakning eller genom lastrummens försegling bereda erforderlig kontroll, nu ånyo förordade förändrade bevakningsanordningar vid inloppstullkamrarne till Stockholm samt inloppsstationerna till Nyköping, Norrköping, Söderköping, Uddevalla och Kongelf, hade Eders Kongl. Maj:t funnit desamma böra i nåder godkännas och i följd deraf bifallit de nya bestämmelser rörande personalen vid inloppstullkamrarne Dalarö, Sandhamn och Furusund, Stockholms skärgårdsbevakning samt inloppsstationerna Häfringe, Hättan, Arkö och Baresund, som General-tullstyrelsen i sådant afseende uti aflöningsstaten föreslagit.

Likaledes hade Eders Kongl. Maj:t icke funnit skäl till anmärkning emot öfriga här ofvan omförmälda utaf General-tullstyrelsen framställda förslag till förändringar inom tullverkets personal- och aflöningsstat, hvarföre äfven samtliga dessa förslag blifvit af Eders Kongl. Maj:t i nåder gillade.

Då vidare vid nådig pröfning af den hos sednaste Riksdag väckta frågan om förändring af de arfvoden, som nu för handläggning af tullmål består en af Stockholms Rådstufvurätts afdelningar, Eders Kongl. Maj:t, med afseende, bland annat, å det upplysta förhållande att nuvarande notarien vid nämnda afdelning vore för sin tjenstetid tillagd en bestämd fast aflöning af 750 R:dr, och att i följd häraf den direkta besparing af tullverkets utgifter, som Riksdagen med berörda förslag åsyftat, för närvarande icke skulle genom förändringen ernås, funnit godt förordna, att tillsvidare de nu gällande föreskrifterna skulle lända till efterrättelse, likväl med dervid fästadt förbehåll, att den nuvarande notariens blifvande efterträdare skulle vara skyldig underkasta sig de förändrade bestämmelser angående såväl tjenstgöring som aflöning, hvilka framdeles kunde varda meddelade; då derjemte de underhandlingar, som med vederbörande i Danmark inledts i anledning af samma Riksdags antydan om att utgifterna för svenska kustbevakningen möjligen skulle kunna nedsättas genom en förändrad lagstiftning å danska sidan, ännu icke medfört något resultat, samt de sålunda väckta frågorna följaktligen icke nu kunde föranleda till någon förändring i utgiftsstaterna, så och då för öfrigt anledning till ändringar i berörda stater, sådana de blifvit af General-tullstyrelsen föreslagna, icke ifrågakommit, har Eders Kongl. Maj:t desamma i nåder gillat och, jemte framläggande deraf till granskning äfven af Riksdagen, dervid föreslagit, att det under Sjunde Hufvudtiteln uppförda förslagsanslag att af

tullmedlen direkte utgå till tullverket måtte bestämmas till 1,980,000 R:dr eller samma belopp, hvarmed de för 1872 föreslagna utgiftsstaterna sluta, och således det i nu gällande Riks-stat upptagna belopp minskas med 10,000 R:dr.

Vid behandling af förevarande ärende har Riksdagen icke funnit skäl till anmärkning emot nu ifrågasatta ändringar och tillägg i tullverkets normalafflöningsstat; och då Riksdagen ej heller haft något att erinra vid de af General-tullstyrelsen uppgjorda och af Eders Kongl. Maj:t godkända beräkningar angående tullverkets öfriga utgifter för år 1872, har Riksdagen — med godkännande af de förändringar i tullverkets normalafflöningsstat och öfriga utgiftsstat, som, enligt hvad ofvan anförts, blifvit af Eders Kongl. Maj:t gillade, — bestämt anslaget för nämnda verk till 1,980,000 R:dr att, i likhet med hvad hittills egt rum, såsom *förslagsanslag* direkte utgå af tullmedlen.

Skogsväsendet.

6:o) Vidare har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att den å Skogsstyrelsens stat uppförda aflöning till en *vaktmästare* måtte ökas med 100 R:dr och följaktligen det kontanta anslaget för skogsväsendet, som nu utgör 337,678 R:dr 6 öre, med nämnda belopp förhöjas; men hvad Eders Kongl. Maj:t i detta afseende föreslagit har icke blifvit af Riksdagen bifallet.

7:o) Öfriga under Sjunde Hufvudtiteln uppförda *ordinarie anslag*, deruti förändring icke blifvit ifrågasatt, äro uppförda till enahanda belopp, som vid sistlidne riksdag bestämdes; dock att, till jemnande af Hufvudtitelns slutsumma, förslagsanslaget till skrifmaterialier och expenser, ved m. m. blifvit minskadt med 55 R:dr 31 öre eller från 18,596 R:dr 94 öre till 18,541 R:dr 63 öre.

8:o) Vidare har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att Riksdagen måtte bevilja ett belopp af 270,000 R:dr, att utgå med en tredjedel under hvartdera af åren 1871, 1872 och 1873 till inlösande för statsverkets räkning af det så kallade *Dramatiska theaterhuset*, hvilket då skulle fritt från in-teckningar till statsverket öfverlemnas, samt i följd deraf nu anvisa ett extra anslag, motsvarande två tredjedelar af nämnda belopp eller 180,000 R:dr, deraf under år 1871 bör utgå 90,000 R:dr och under år 1872 likaledes 90,000 R:dr; viljande Eders Kongl. Maj:t deremot åtaga sig att, med undantag af ett belopp å 30,000 R:dr, som utgör Theaterns skuld till sina egna arbetares och betjentes sjuk- och begravningskassa, liqvidera Theaterns

gäld, hvilken beräknades vid utgången af spelåret 1869—1870 hafva uppgått till 198,140 R:dr utöfver ofvannämnda 270,000 R:dr.

Denna nådiga framställning har Riksdagen på det sätt bifallit, att Riksdagen beviljat ett extra anslag af 270,000 R:dr till liqviderande af de Kongl. Theatrarnes gäld och deraf anvisat 180,000 R:dr att utgå med 90,000 R:dr under hvardera af åren 1871 och 1872, mot vilkor att så väl den Dramatiska Theaterns fasta egendom som all de båda Kongl. Theatrarne tillhörig lösegendom blifver statsegendom.

9:o) På sätt Eders Kongl. Maj:t äskat, har Riksdagen för granskning inom Kammar-kollegium af *nya jordeböcker* beviljat för år 1872 ett extra anslag af 15,000 R:dr.

10:o) Till *Skogsinstitutet* har Riksdagen, i enlighet med Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda nådiga framställning, beviljat för år 1872 ett extra anslag af 13,100 R:dr.

11:o) Slutligen har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att det förslagsanslag å 25,000 R:dr, som för år 1871 finnes å extra stat anvisadt såsom bidrag till bestridande af *kolonien St. Barthelemys* förvaltningskostnader, måtte jemväl för år 1872 varda på enahanda sätt uppfördt; Och har Riksdagen denna nådiga framställning bifallit.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 10 Maj 1871.

Litt. A.

Tabell öfver de ordinarie anslagen

Finans-departementet.

Departements-chefen			
Departementets Expedition			
Kammar-kollegium			
Statskontoret:			
Nuvarande anslag för Statskontoret med kronomagasinerne samt vågstaten i Falun:			
Penningar			107,105: —
<i>Afgår</i> : Staten för magasinerna och bagerierna i landsorterna			9,105: — 98,000: —
Oindelt spanmål	Mätt. 113, t.	Värde. 238: 14.	
<i>Afgår</i> : Aflöningsspanmål för en bagerigesäll vid Göteborgs magasin	18,9.	39: 69.	198: 45.
	S:r 94,5.		
Stämpelpappersomkostnader, <i>Förslagsanslag</i>			
Mynt- och kontrollverken:			
Löningar			18,700: —
Till Myntverkets drift och underhåll, <i>Reservationsanslag</i>			12,000: —
Omkostnader för kontrollverket, <i>Förslagsanslag</i>			
Kammarrätten			
Öfverintendents-embetet			
Postverket, kontanta anslaget, <i>förslagsvis</i> beräknadt att af postmedlen direkte utgå:			
Penningar:			
Nuvarande beloppet			2,200,000: —
<i>Tillkommer</i> , förhöjning			30,000: — 2,230,000: —
Indelt ränta och ersättning för indragna räntor, såsom i 1871 års Riks-stat			34: —
Telegrafverket, <i>Reservationsanslag</i> , att af telegrafmedlen direkte utgå			

Transport

under Riks-statens Sjunde Hufvudtitel.

Penningar.	Förslagsanslag.										Summa Riksmünt.		
	Indelt ränta och ersättning för indragna räntor.		Indelt tionde och ersättning för indragna tiondeanslag.		Oindelt spanmål.								
					Mått.		Värde förslags- vis å 2 R.dr 10 öre kubik- foten.						
R.dr.	ö.	R.dr.	ö.	R.dr.	ö.	Kub.-fot.	k.	R.dr.	ö.	R.dr.	ö.		
17,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	17,000	—
38,200	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	38,200	—
117,450	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	117,450	—
98,000	—	—	—	—	—	94	5	198	45	—	—	98,198	45
164,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	164,000	—
30,700	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30,700	—
5,400	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5,400	—
126,426	94	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	126,426	94
25,400	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	25,400	—
2,230,000	—	34	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2,230,034	—
740,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	740,000	—
3,592,576	94	34	—	—	—	94	5	198	45	—	—	3,592,809	39

	Transport
Tullverket, <i>Förslagsanslag</i> , att af tullmedlen direkte utgå:	
Nuvarande anslag	1,990,000: —
Afgå	10,000: —
Ersättning till städerna för mistad tolag, <i>Förslagsanslag</i>	
Skogsväsendet (af kontanta beloppet 90,000 R:dr såsom <i>Reservationsanslag</i>)	
Till belöningar för rofdjurs dödande, <i>Förslagsanslag</i>	
Lyshållning m. fl. utgifter för Kronans publika hus i Stockholm, <i>Förslagsanslag</i>	
Byggnader och reparationer i Stockholm, <i>Reservationsanslag</i>	
Byggnader och reparationer i landsorterna, <i>Reservationsanslag</i>	
Städers friheter, <i>Förslagsanslag</i>	
Transportkostnader för statsverkets bergseffekter, <i>Förslagsanslag</i>	
Observations- och uppbördsprocenter m. m., <i>Förslagsanslag</i>	
Mantalskrifningsprovision, <i>Förslagsanslag</i>	
Restitutioner, <i>Förslagsanslag</i>	
Uppköp af ved för Wisby s. k. kronokalkugn, <i>Förslagsanslag</i>	
Rese- och traktamentspenningar, <i>Förslagsanslag</i>	
Skrifmaterialier och expenser, ved m. m., <i>Förslagsanslag</i> :	
Nuvarande beloppet	18,596: 94.
För jemnande af hufvudtitelns slutsumma <i>afgå</i>	55: 31.
Extra utgifter, <i>Reservationsanslag</i>	
Kongl. Theatern	

Summa

Penningar.		Förslagsanslag.								Summa Riksmünt.	
		Indelt ränta och ersättning för indragna räntor.		Indelt tionde och ersättning för indragna tiondeanslag.		Oindelt spanmål.					
						Mått.		Värde förslags- vis å 2 R:dr 10 öre kubik- foten.			
R:dr.	ö.	R:dr.	ö.	R:dr.	ö.	Kub.-fot.	k.	R:dr.	ö.	R:dr.	ö.
3,592,576	94	34				94	5	198	45	3,592,809	39
1,980,000										1,980,000	
1,040,000										1,040,000	
337,678	06	900								338,578	06
12,000										12,000	
18,000										18,000	
50,600										50,600	
70,300										70,300	
21,721	29	21,324	52	754	95	509	6	1,070	16	44,870	92
3,000										3,000	
9,933	85			66	15					10,000	
19,500										19,500	
15,000										15,000	
4,000										4,000	
6,000										6,000	
18,541	63									18,541	63
46,500										46,500	
60,000										60,000	
7,305,351	77	22,258	52	821	10	604	1	1,268	61	7,329,700	

Litt. B.

Tabell öfver de extra ordinarie anslagen under Riksstatsens Sjunde Hufvudtitel.

	Riksmünt.	
	R.dr.	ö.
Finans-departementet.		
<i>Kammar-kollegium:</i>		
För granskning af nya jordeböcker	15,000	—
<i>Skogsväsendet:</i>		
Till Skogsinstitutet	13,100	—
<i>Kolonien S:t Barthelemy:</i>		
Bidrag till koloniens förvaltningskostnader, <i>Förslagsanslag</i>	25,000	—
<i>Kongl. Theatern:</i>		
Till inlösande för statsverkets räkning af det s. k. Dramatiska theaterhuset	90,000	—
Summa	143 100	—